

N:o 17.

Ank. till Riksd. kansli den 20 febr. 1896, kl. 12 midd.

Memorial, i anledning af Andra Kammarens återremiss af viss del utaf utskottets utlåtande, n:o 8, i anledning af justitieombudsmannens framställning rörande lösen för gravationsbevis.

I utlåtande, n:o 8, i anledning af justitieombudsmannens framställning rörande lösen för gravationsbevis hemstälde utskottet, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, dels att — då förordningen angående expeditionslösen den 7 december 1883 icke innehåller bestämmelser om lösen för gravationsbevis för längre tid än 10 år, men ett gravationsbevis, för att lemna fullständig upplysning om de i en egendom gällande inteckningar, måste upptaga, för utom de inteckningar, som angifvas i de 10 sista årens inteckningsprotokoll, jemväl de inteckningar för nyttjanderätt, rätt till afkomst eller annan förmån af fast egendom eller servitut, hvilka der förut allt från början af år 1876 blifvit i inteckningsboken antecknade — i förordningen angående expeditionslösen måtte införas bestämmelser om skälig lösen för gravationsbevis, omfattande icke allenast de 10 sista åren utan jemväl derutöfver, beträffande inteckningar för nyttjanderätt, rätt till afkomst eller annan förmån af fast egendom eller servitut, tiden från 1876 års början; dels ock att i förordningen angå-

ende expeditionslösen jemväl måtte införas bestämmelse om skälig lösen för gravationsbevis rörande jernväg.

Enligt ankomna protokollsutdrag har Första Kammaren bifallit hvad utskottet sålunda föreslagit; hvaremot Andra Kammaren till utskottet återförvisat ofvannämnda hemställan, i hvad densamma rörde lösen för gravationsbevis, omfattande längre tid än tio år.

Vid sådant förhållande finner utskottet återremissen från Andra Kammaren icke kunna föranleda annan utskottets åtgärd än den, att utskottet hemställer,

att Andra Kammaren behagade i den fråga, hvarom återremissen handlar, fatta beslut.

Stockholm den 20 februari 1896.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.